

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA KUJAWSKO-POMORSKIEGO

Bydgoszcz, dnia 29 kwietnia 2015 r.

Poz. 1442

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE Nr 38/2015 WOJEWODY KUJAWSKO-POMORSKIEGO

z dnia 28 kwietnia 2015 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2013 r., poz. 594 z późn. zm.), w związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2015 r., poz. 199)

stwierdzam nieważność

§ 5 ust. 11 pkt 12 w zakresie zapisu „[...] zakazuje się wprowadzania paliw stałych”, § 28 pkt 10, § 29 pkt 10 oraz § 35 pkt 4 uchwały nr VI/46/2015 Rady Miejskiej Inowrocławia z dnia 23 marca 2015 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta Inowrocławia dla pięciu terenów położonych w rejonach ulic: Marszałka Józefa Piłsudskiego, Józefa Krzywińskiego, Gen. Franciszka Kleeberga, Jakuba Jasińskiego i Macieja Wierzbińskiego, Świętego Ducha i Mieszka I, Warsztatowej, Wojska Polskiego i linii kolejowej Herby Nowe – Gdynia, Budowlanej, Staropoznańskiej i linii kolejowej Herby Nowe – Gdynia oraz ul. Plebanka.

UZASADNIENIE

Na sesji w dniu 23 marca 2015 r. Rada Miejska Inowrocławia podjęła uchwałę nr VI/46/2015 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta Inowrocławia dla pięciu terenów położonych w rejonach ulic: Marszałka Józefa Piłsudskiego, Józefa Krzywińskiego, Gen. Franciszka Kleeberga, Jakuba Jasińskiego i Macieja Wierzbińskiego, Świętego Ducha i Mieszka I, Warsztatowej, Wojska Polskiego i linii kolejowej Herby Nowe – Gdynia, Budowlanej, Staropoznańskiej i linii kolejowej Herby Nowe – Gdynia oraz ul. Plebanka.

Uchwała ta została doręczona do organu nadzoru wraz z dokumentacją prac planistycznych w dniu 30 marca 2015 r.

Wojewoda po przeprowadzeniu oceny zgodności z przepisami prawnymi przedmiotowej uchwały stwierdził, iż została ona podjęta z naruszeniem obowiązujących przepisów prawa.

Pismem z dnia 17 kwietnia 2015 r., znak: WIR.II.4130.25.2015 zawiadomiono Radę Miejską Inowrocławia o wszczęciu postępowania nadzorczego, umożliwiając jej złożenie wyjaśnień.

W piśmie z dnia 24 kwietnia 2015 r., znak: BRM.0004.30.2015 Przewodniczący Rady Miejskiej Inowrocławia odniósł się do uwag wskazanych przez organ nadzoru.

Zgodnie z treścią art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2015 r., poz. 199), w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej.

W przedmiotowym planie miejscowym, w ustaleniach szczegółowych dla terenów oznaczonych symbolami 1MN, 3U, 4U, 5U, 6U, KDW1 i KDW2, zapisano:

- w § 28 pkt 10 oraz § 29 pkt 10 uchwały: „zakaz obsługi komunikacyjnej z drogi oznaczonej na rysunku planu symbolem KD-Z1”,
- w § 35 pkt 4 uchwały: „zakaz realizacji zjazdów na drogę oznaczoną na rysunku planu symbolem KD-Z1”.

W ocenie organu nadzoru Rada Miejska Inowrocławia określając powyższe wkroczyła w kompetencje zarządcy drogi do regulowania kwestii związanych z dostępnością nieruchomości do drogi publicznej.

Zgodnie z treścią art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz.U. z 2015 r., poz. 460), budowa lub przebudowa zjazdu należy do właściciela lub użytkownika nieruchomości przyległych do drogi, po uzyskaniu, w drodze decyzji administracyjnej, zezwolenia zarządcy drogi na lokalizację zjazdu lub przebudowę zjazdu [...]. Zatem ustalenia planu nie mogą odnosić się do lokalizacji konkretnych zjazdów, jak też wjazdów, gdyż organem decydującym w tym przedmiocie jest zarządca drogi (wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 27 maja 2013 r., sygn. akt II SA/Wr 138/13).

Związanie zarządcy drogi treścią planu miejscowego, co do możliwości lokalizacji zjazdów z drogi publicznej, skutkowałoby bezprzedmiotowością regulacji art. 29 ustawy o drogach publicznych i wydawanych na podstawie tych przepisów decyzji administracyjnych i oznaczałoby przesunięcie ustawowych kompetencji w zakresie rozstrzygania tej kategorii spraw z zarządcy drogi na radę gminy (wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 20 lutego 2013 r., sygn. akt II SA/Wr 14/13).

Ponadto, w § 5 ust. 11 pkt 12 uchwały, odnoszącym się do zasad obsługi w zakresie zaopatrzenia w energię cieplną ustalono, że: „[...] zakazuje się wprowadzania paliw stałych”.

Zdaniem Wojewody treść powyższego zapisu uchwały pozostaje w sprzeczności z obowiązującym porządkiem prawnym. Podstawowym celem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest ustalenie przeznaczenia terenu i sposobu jego zagospodarowania, poprzez nakazy, zakazy, dopuszczenia i ograniczenia. Ustalenie zakazu wprowadzania paliw stałych w celu zaopatrzenia w energię cieplną nie stanowi o sposobie zagospodarowania terenu i jego przeznaczeniu, a ponadto nie mieści się w zakresie ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w tym w art. 15 ust. 2 pkt 10 w/w ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (zasadach modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej).

Tym samym konieczne jest stwierdzenie nieważności § 5 ust. 11 pkt 12 uchwały w zakresie zapisu „zakazuje się wprowadzania paliw stałych”.

Rada gminy związana jest granicami przedmiotowymi zakresu planu, wyznaczonymi przez ustawę, co oznacza, że samodzielnie może określać treść regulacji objętej planem wyłącznie w granicach upoważnienia zawartego w art. 15 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (wyrok NSA w Warszawie z dnia 17 listopada 2010 r., sygn. akt II OSK 1864/10). Ponadto, orzecznictwo sądów administracyjnych jednoznacznie wskazuje, że rada gminy nie może regulować jeszcze raz tego, co jest już zawarte w obowiązującej ustawie (por. wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 9 grudnia 2008 r., sygn. akt II SA/Bd 806/08).

Tym samym zakwestionowane przez Wojewodę zapisy uchwały, stanowiące naruszenie zasad i właściwości sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jako sprzeczne z przepisami obowiązującego prawa podlegały wyeliminowaniu z obrotu prawnego.

Procedura uchwalania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest ściśle wyznaczona przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Art. 28 ust. 1 tej ustawy wskazuje, iż naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub w części.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia, którą należy wnieść za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Kujawsko-Pomorskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Kujawsko-Pomorski
Ewa Mes